

פרשת פנחס

ידועות הנשים שקנו להן שם עולם במאבקן הנועז לשיווי זכויות עם הגבר, אבל אם ישאלו אותן מי הן הראשונות בתולדות האנושות שפתחו במאבק, זה ספק אם יידעו לענות.

פרשת השבוע מייחדת מקום של כבוד לבנות צלפחד, הגיבורות הראשונות שרשמו דף מזהיר בהסטוריה האנושית, שנאבקו ללא חת קבל עם ועדה ולפני הנשיאים עם אלעזר הכהן ומשה רבנו, ולא נתקררה דעתן עד שהשיגו ניצחון מלא.

קדמה להאבקות זו התייעצות בין חמש הנשים התקיפות, שבאו לידי מסקנה שקיפוח האשה הוא מעשה ידי אדם ולא פרי הסדר שקבע בורא עולם.

(מתוך: "ממעייין האגדה" א. ארזי)

שבת מברכין: ראש חודש מנחם אב שיהיה ביום ו', אין אומרים אב הרחמים.

המולד: יום ה' שעה 3 עם 39 דק, ו7 חלקים. משנכנס אב ממעטין בשמחה.

(לוח ארץ ישראל הרב טוקצינסקי)

פרשת שבוע – יניב עקיבא שיעור שבת אחה"צ בשעה 18.00

שבת פנחס		ימי החול	
הדלקת נרות	19:30	זמן תפילין /טלית	04:45←04:50
מנחה	14:00	שחרית	06:00
		שחרית ב' (בצריף)	08:00
שחרית א'	06:45		
שחרית ב'	08:30	סוף זמן ק"ש	09:16←09:17
מנחה	13:30	מנחה א' (בחד"א)	13:15
מנחה (בני-עקיבא)	14:00	מנחה וערבית	19:35
לימוד "דור לדור"	17:10	שקיעה	19:47←19:49
צאת השבת	20:26	ערבית	20:10

שבת
שלום

פרשת פנחס

לפי שהיו השבטים מבזים אותו, הראיתם בן פוטי זה שפטם אבי אמו עגלים לעבודה זרה והרג נשיא מישראל? לפיכך בא הכתוב וייחסו אחר אהרון. (רש"י) ...וע"כ מייחסו אחר אהרון הכהן להעיד עליו שלא עשה זאת מחמת נגיעה עצמית, אלא מחמת קנאת ד' צבקות שנתלקחה בקרבנו. (קומץ המנחה, מעיינה של תורה)

פנחס אחי, גאה אני בך על היותך אחי!

לא בחמת זעם-כעס באת
לא התכבד - נשיא הרגת
אף מוכן היית התבזות
היות מושפל מעם
על דבר הזוועה הזאת -
שנשיא ישראל ידבק במדיין!

קנאת אלוקים קנאת
אבל אותך עמנו הכלים
נשיא ישראל הרגת
דימוך - עובד אלילים:
"הנה רוצח בן גרים -
'מורשת אבות' לו בדם",
על זאת עוד חשבו אותך הקרים-
הפרד ורחק אותך מהעם.

אך קול השם נשמע אז בכח:
הניחו בני לבחיר ישראל-
אשר חמתי הוא זכה לשכח
כי קנא הוא קנא קנאת הקל.

מי יפלל ומי ימלל
- לישראל
הטוב שפנחס הותיר אחריו
הציל ממחלוקת - שם השם לחלל
מאבדון וכלוי עם כה נשגב
מסר עצמו בידועו סכנה-
שעלול הוא למות בהחלט בו ביום
גופו הוא הקריב, נפשו הוא עינה
זכה המשיך את סבו אהרון,
ברית עולם הוא זכה, וגם לשלום.

יהודית ווידן - בתם של מרים ואשה בן צבי

אזכרה

10 שנים לפטירתה של

עפרה שהם ז"ל

נפקוד את קברה ביום חמישי כ"ט בתמוז 16.7

בשעה 17.55 - הסעה לבית העלמין (נפגשים ליד המזכירות)

ב 18.00 - אזכרה בבית העלמין

לאחר מכן נתכנס במועדון לחבר:

מנחה בחדר הנצחה

משניות

דברים מפי המשפחה והחברים

"חינוך מיוחד לכולם" - הרב אוהד תירוש

מצגת

המשפחה

למתוקה לייכטר, אתך באבלך במות אמך

חנה דופלט ז"ל

קיבוץ סעד

10 שנים להתנתקות

לציון 10 שנים להתנתקות

הציבור מוזמן לצפייה בסרט

"בין שמים לחול"

סיפורה של קהילת נצרים

ושיחה עם הבימאית יהודית פסל.

יום רביעי כ"ח בתמוז 15.7.15

(לא באב כפי שפורסם בטעות)

בשעה 20:30 במועדון לחבר

1. תרבות

ועד מתיישבי גוש קטיף י"ד

חסד אמת

חברים יקרים! ביום שני -

כ"ו בתמוז 13/7

יתקיים איסוף קופות הצדקה של

"חסד אמת"

בין השעות 18.00-19.30

ביום חמישי שעבר - ערכה חברת הנוער מסיבה לרגל סיום שנת הלימודים והעלתה באולם הספורט את ההצגה: "כזה בלאגן", המבוססת על המחזמר המיתולוגי "קזבלן". בימים אלו שוקד צוות הנוער על דיווח מפורט ומסכם שיפורסם אי"ה בשבוע הבא.

ביום ששי - התכנסנו בצל האילנות לקבלת שבת קהילתית - בניגון, בזמר ובסיפור, תחת הכותרת: "כשהגעתי לסעד". אליאב לזר שפרט על הגיטרה וזימר ברוך, הכניס את הקהל לאווירת בין השמשות, בזמן שזוגתו סלעית דרבנה כמה מהנוכחים לספר את סיפורם האישי ביום הגעתם לקיבוץ. ראשון המספרים אחז במיקרופון ותאר בפני הנוכחים את קורותיו ביום הגיעו לקיבוץ יחד עם זוגתו הטרייה, ימים ספורים לאחר החתונה. הכלה והחתן הנרגשים שהתקבלו במאור פנים על ידי חבריהם שוכני הפחונים, קיבלו אחר כבוד אוהל פרטי משלהם, להרכבה עצמית כמובן, שאת קרעיו נאלצה הכלה להטליא במו ידיה. הכלה המודרנית שבאה הישר מן המושב וכבר טעמה מן הקידמה, נהגה לצעוד מדי יום למרחקים ארוכים ולצחצח את שיניה במי הברזייה בעוד החתן מביט בה בהערצה כיצד אין היא עושה לעצמה הנחות, לא בהיגיגת הגוף ולא בעבודה הקשה. הזוג ברוך השם נקלט יפה, עשה חיל, וזוכה היום לראות את ניניו מהלכים על שבילי הקיבוץ. משהתחממה האווירה, התווספו הכלים והתעצם הניגון, קיבלה את המיקרופון חברה וותיקה שניצלה את ההפוגה בכדי לספר לציבור על הימים הקשים בהם הגיעה כחברת הגרעין השביעי, כקבוצה שתמכה בקיבוץ בעיצומו של גל העזיבה וביקשה להדגיש בדבריה את כוחן של הקבוצות והמשפחות שהרימו את הקבוצה בנקודות השפל. נודה לצוות שמיטה קהילתית על היזמה הברוכה ולחבורת הנגנים, המזמרים והמספרים, על הנשמה היתרה שהעניקו לאירוע.

בשבת - העמקנו בשיעור פרשת השבוע שהעביר הרב ארי, בשאלות: מדוע מודגשת בגמרא העובדה שפרשת בלעם היא חלק מתורת משה ולא יזו הגדרה של נביא ניתן לשייך את בלעם? ובכן הא בהא תליא! בלעם ניחן בסוג של השראת רוח הקודש הנחה עליו מעת לעת, מין 'מדרגה לנבואה', אך בשום אופן לא עונה על ההגדרה של נביא, שגדולה עליו בכמה מידות. אם כן, חשוב מאד להדגיש שקורותיו של בלעם מסופרות כחלק מהתורה שהיא נבואתו של משה אך בוודאי לא מנקודת מבטו המצומצמת של בלעם, הנבואית לכאורה.

בשיעור אה"צ - עיינו בפיט "לכה דודי" מאת רבי שלמה אלקבץ, השגור כל כך בפנינו, ובכל זאת גילינו הרבה מסגולותיו שהיו סמויות עד אז מעיינינו. מי הוא הדוד מי זאת הכלה, ומי הולך לקראת מי? לסיום עיינו בזוהר בקטע המדגיש את חשיבות המעשה הראשוני של האדם מלמטה במטרה לעורר את הברכה מלמעלה: "התעוררי התעוררי כי בא אורך קומי אורי".

במבצע "קידוש בהגרלה" לכבוד חג המשק, בו התארחו משפחות בקידוש בשבת בבוקר אלו אצל אלו על פי הגרלה, השתתפה כמחצית מהקהילה הרחבה שלנו - משק, אגודה, משפחות, יחידים, שכונה, גרעין, ותיקים וצעירים. נראה כי השידוכים האקראיים עלו יפה, ברוך ה', ולצוות שמיטה קהילתית הגיעו תגובות חיוביות ובקשות לשידור חוזר. דיווחה: סלעית לזר. רשמיה של חמוטל אבן חן נויבואר, בהמשך.

ביום ראשון - צום י"ז בתמוז, כמה דקות לפני סיום הצום, העביר הרב ארי שיעור קצר על היחס הנכון בין רב לקהילה, לאור פרסומי פרשות סוף השבוע. מאמרו המורחב בהמשך העלון.

פרשיות הרבנים שפורסמו לאחרונה, מחדדות בנו את השאלה: עד כמה נוח לנו לברוח מנטילת אחריות בעניינינו האישיים ולהסתכן בהטעיה ובניצול.

ביום שני - בערב, המשכנו לקבל כלים מעשיים במסגרת הסדנא "הכח לצמוח". המפגש השלישי נגע במגוון הערוצים דרכם יכול האדם לנתב את הלחץ בו הוא שרוי בעת צרה. הפנמנו שברגעי משבר, ניתנת לאדם האפשרות להתעלות בערוץ המתאים לאופיו ולפעול בו: "על פי דרכו".

ביום שלישי - יצאו חברי התיכון לעבר היישוב גבעות אשר בגוש עציון, מדווחת מוריה פולק: "יצאנו בשני רכבים גדולים ומלאים (בהזמנות זו נודה לסדרן הרכב על המאמץ שהשקיע כדי שיהיו לנו רכבים...). בגבעות ישנו בית ספר מיוחד במינו לחינוך מיוחד, שנקרא בעצם סדנת שילוב. בסדנא מתקיימים לימודים אך קיים גם עיסוק נרחב ועבודה בתחומים רבים. נציג התיכון בבית הספר הזה הוא עמיחי שלומי שיזם ודחף את הביקור ואנחנו שמחים מאוד על כך שהטיול יצא לפועל ועל שזכינו לבקר שם. פתחנו את היום בסיור בגבעות ובסדנא תוך הסברים מעמיחי. ראינו את החבר'ה עובדים במשק, את חוות הסוסים, את הדיר, את המחלבה ואת פינות הישיבה השוות שנבנו ע"י הילדים והצוות. לאחר מכן פנינו לגולת הכותרת - בית הקפה "קפה בחורשה" שנבנה, מופעל ומתוחזק גם הוא ע"י הילדים והצוות של הסדנא. נהנינו מארוחה משובחת, מקפה אמיתי ומפנק וכמובן מנוף קסום ורוח נעימה. הביקור בגבעות ובבית הקפה היה חוויה מעולה ואנחנו ממליצים לכולם ללכת לבקר שם! סיימנו את היום במשחקי חברה בחיק הטבע ושבו הביתה בחיוך."

ביום רביעי - אחה"צ, נערך אירוע רב גילאי מושקע, לרגל פתיחת מפעל "פופלי" החדש, בניצוחם של צוות המפעל וועדת תרבות. נמתין בסבלנות לדיווחו של המנכ"ל בשבוע הבא, ונייחל כולנו להצלחת המפעל במשכנו החדש.

יורט קימלמן

30הר לנצח באנימ-דברי תודה ל אאא:

הגמרא במסכת מכות דף כ"ד ע"א מספרת:

"רבן גמליאל, ר' אלעזר בן עזריה, ר' יהושע היו עולין לירושלים. כיוון שהגיעו להר הצופים קרעו את בגדיהם. כיוון שהגיעו להר הבית ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים. התחילו הן בוכין ור' עקיבא מצחק. אמרו לו מפני מה אתה מצחק? אמר להן.. תלה הכתוב נבואתו של זכריה בנבואתו של אוריה. באוריה כתיב "לכן בגללכם ציון שדה תחרש" בזכריה כתיב עוד ישבו זקנים וזקנות ברחובות ירושלים "עכשו שנתקיימה נבואתו של אוריה בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת בלשון זה אמרו עקיבא נחמתנו עקיבא נחמתנו".

האופטימיות והנחמה בדבריו של ר' עקיבא מזמינה אותנו להיות שותפים להגשמת נבואתו של זכריה ולתרום לבניין ירושלים בתיקון עולם.

אתם שואלים בוודאי: איך כל זה קשור לסיום שנת הלימודים בגן?

ראשית זהו חודש תמוז בו אנו מציינים את חורבן ירושלים יהודה ובית המקדש.

שנית - הייתי רוצה לשתף אתכם בחווייתי והגיגי בתור אמא לילדתי הדר בתוך מערכת הגיל הרך בגן רימון ומתוך כך יתבהרו הדברים.

אז בגן רימון תורמים לבניין ירושלים ו "מתקנים עולם".

איך? בפרטים הקטנים!

כשאני רואה שלכל אחד מילדינו יש זכות להיות "ילד השבוע" וליהנות מהיותו במרכז הגן שבוע שלם, כשהוא מביא משחקים אהובים עליו, משתף בחוויות חשובות לו ונהנה מתשומת הלב שניתנת לו אני יודעת שמכירים את הילד שלי ונמצאים שם בשבילו ובשבילי זו העצמה רגשית.

כשבתי הדר נכנסת לגן כל בוקר ובודקת בסקרנות ובפליאה מה שלום הזחלים שמתגוררים בקופסת נעליים בגן, כמה עלי תות הם אכלו ומי מהם כבר הפך לגולם.

כאשר היא נהנית מ"פשפש האש" שמטייל לה על זרועה, חוקרת ארנבים וצבים ואוספת חלזונות שמטפסים לאיטם על גבעולי חסת המצפן הגבוהים אני יודעת שהיא נהנית מהבריאה, לומדת מהי התבוננות בטבע, מהי חקירה וסקרנות ובשבילי זה חינוך לחשיבה.

כשביקרנו ב"פסטיבל האורות בירושלים" בשעות הלילה המאחרות כשעינינו כבר טרוטות מעייפות ואנו מזדרזים לתכנן איך לחזור לקיבוץ בריאים ושלמים באמצע הלילה, היא התעקשה שהיא רוצה לראות את שבעת שערי ירושלים ואת שער האריות שממנו נכנסו הצנחנים, אז ידעתי שבגן שלנו מחנכים לציונות.

כשאני שומעת את הדר מדקלמת את התפילה בבוקר או שרה לספוג שצף באמבטיה " דומם שטה תיבה קטנה" או שהיא מסבירה לי מהי שנת שמיטה ומציינת שמותר לכו-לם לאכול משיח הפסיפלורה שבמרפסת אז אני יודעת שהיא מקבלת חינוך יהודי עם נשמה יהודית.

כשאני רואה מהחלון בבוקר את הגננות צועדות בשבילים לגן מעט אחרי שאנחנו פוקחים עין ואת אסתר הגננת מגיעה בחום ובקור בימים שמחים וקשים עם שקיות ותכנים לגן, ואהבה וחום קורנים מפניה, אני מבינה מהי מסירות נפש.

כשאני חוזרת מהעבודה ואוספת את בתי עם מדבקה על דש בגדה והיא מסבירה לי שוויתרה לחבר ושזוהי אהבת ישראל ומהי מצוות "ואהבת לרעך כמוך" אז אני יודעת שבגן ממשיכים את דרכו של ר' עקיבא ומקיימים את "חביב אדם שנברא בצלם".

בעיניי זהו תיקון עולם וכך מקרבים את בניין ירושלים.

אז קשה לסכם שנה שלמה בכמה מילים אבל ברצוני להודות לאסתר, צוות גן רימון בפרט ולצוות החינוכי של הגיל הרך בניהולה של שושי על השנה הנהדרת והפוריה שהענקתם לילדינו. על עולם ערכים מורכב ומגוון שהשכלתם לפרוש בפני ילדינו בשפה מקצועית ובהנאה רבה. תודה רבה.

שייבנה בית המקדש בקרוב בימינו אמן.

מתוך דברי ברכה שנשאה חמוטל אבן חן נויבואר בשם הורי גן רימון והגיל הרך, במסיבת סיום השנה.

הודעה

בתאריכים 12-14/07 (ראשון-שלישי הקרובים) לא אהיה נוכח בסעד.

- לענייני ביטחון יש לפנות ליצחק (יאץ) רסיס-טל.
- לענייני כיבוי אש יש לפנות לדני יום טוב.
- לענייני סידור רכב יש לפנות לאשר רונה.

אריאל מאיר סאסי

בין הרב לקהילתו – מחשבות על איכויות השבוע האחרון

אירועי השבוע האחרון, מחייבים אותנו לחדד ולהגדיר כראוי את מערכת היחסים הראויה והנורמטיבית בין רב לקהילתו, בין אדמו"ר לחסידיו, בין תלמידים לרבם. על כל רב לערוך חשבון נפש ובדק בית לעצמו ואולי גם לחשוב על תקנות אתיקה רלבנטיות. גם הקהילות, הפרטים, עמך בית ישראל מחויבים בחשיבה מחודשת ומדויקת. קהילת סעד אמנם אינה מתאפיינת בהערצת רבנים, ובכל זאת, שלוש נקודות משמעותיות בנושא זה זקוקות לליבון: א. את מי אנחנו עובדים? ב. על מי מוטלת האחריות לעולמנו הרוחני? ג. אלו שאלות יש לשאול רב?

א. את מי אנחנו עובדים?

'אַחֲרֵי ה' אֱ-לֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ וְאֵתוּ תִירָאוּ וְאֵת מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וְכִלְאוּ תִשְׁמְעוּ וְאֵתוּ תִעַבְדוּ וְכוּ תִדְבְּקוּ' (דברים יג, ה). בלשון הפסוק מדגישה התורה שוב ושוב שכל עבודתנו ומעשינו הם לשם ה' בלבד. איננו משתחוים למתווך או לאמצעי אחר. אנו פונים להקב"ה – בלתי לה' לבדו. הרצון לגעת בהקב"ה, בדבר מוחשי ונתפס הוא המניע שהביא בסופו של דבר לחטא העגל, והוא זה שגורם לבני אדם להאמין אמונה עיוורת ברבנים או אדמו"רים. מלבד הסכנה הטמונה בהענקת כח ועוצמה בידי בשר ודם, גדול ככל שיהיה, יש בה גם ביטוי לחוסר אמונה בבורא, ונסיון ארצי לחוש קרבת א-להים.

את הפסוק המצוטט לעיל ראוי ללמוד מתוך הקשרו, על רקע הפרשה בה נאמר. בפרשת ראה מלמדת אותנו התורה על החובה לציית לדברי הנביא שמדבר בשם ה'. חידושה של התורה הוא שאנו מחויבים להפעיל את חוש הביקורת אפילו כנגד דברי הנביא (דברים פרק יג, ב-ה):

כִּי יָקוּם בְּקִרְבְּךָ נָבִיא אוֹ חֵלֶם חֵלֹם וְנָתַן אֱלֹהִים אוֹת אוֹ מוֹפֵת: וְכֵן הָאֹת וְהַמּוֹפֵת אֲשֶׁר
 דִּבֶּר אֱלֹהִים לְאֹמֵר נִלְכָּה אַחֲרֵי אֱלֹהִים אַחֲרִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעֶתֶם וְנִעַבְדֶם: לֹא תִשְׁמַע אֵל
 דִּבְרֵי הַנָּבִיא הַהוּא אוֹ אֵל הוֹלֵם תְּחִלּוֹם הַהוּא כִּי מִנְפֶּה ה' אֱ-לֹהֵיכֶם אֶתְכֶם לְדַעַת
 הַיִּשְׁכֶּם אֲהַבִּים אֵת ה' אֱ-לֹהֵיכֶם בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם: אַחֲרֵי ה' אֱ-לֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ
 וְאֵתוּ תִירָאוּ וְאֵת מִצְוֹתָיו תִּשְׁמְרוּ וְכִלְאוּ תִשְׁמְעוּ וְאֵתוּ תִעַבְדוּ וְכוּ תִדְבְּקוּ:

שתי תובנות עולות מהפסוקים. הראשונה, מחייבת לבקר ולהגביל את דברי הנביא. אנו מחויבים לציית לדבריו כל עוד דבריו אינם סותרים דברי תורה. גם מי שמדבר בשם הא-ל לא יכול לסתור דברים הכתובים בתורה. השניה, מדגישה את הנימוק להגבלת דברי הנביא. איננו עובדים את הנביא, לא אליו מתפללים, והוא בסה"כ – שליח. שרשרת הפעלים שחוזרים ונשנים בפסוק ה' מעצימים את חובתנו כלפי הבורא, וכלפיו בלבד. כל פניה ובקשת עזרה או סיוע מרב איננה יכולה לעקור את החיוב 'אַחֲרֵי ה' אֱ-לֹהֵיכֶם תֵּלְכוּ', קל וחומר לאחר הסתלקותה של הנבואה מעולמנו.

ב. על מי מוטלת האחריות לעולמנו הרוחני?

כאן יש להאיר עניין נוסף. פעמים רבות, הפניה אל סמכות רוחנית איננה במקומה. יש והפונה מחפש מישהו אחר שיקבל עבורו את החלטתו שעליו לקבל בעצמו. הוא מחפש את הדרך הקלה לקבל החלטה קשה מורכבת, והוא מוצא את מבוקשו בדמות רב/רופא/מומחה שיקבל את החלטה עבורו. הפונה מרגיש בסופו של דבר בנוח. יש לו

פתרון להתלבטות, ובנוסף לכך הוא מטיל את האחריות על מישהו אחר. אפשר וחשוב להתייעץ עם אנשים חכמים ומבינים בתחום הרלוונטי (גם רב יכול להיות אדם חכם שאפשר להתייעץ איתו), אבל כל אחד ואחת צריך לדעת שאת ההחלטה הוא צריך לקבל בעצמו. זה נכון גם בתחום הרפואה (לפעמים ישמע האדם מִסְפָּר עצות מִמְסָפֵּר הרופאים ששאל...), וזה נכון גם בהתייעצות עם רבנים. בתחומים שאינם הלכתיים מובהקים על כל שואל להתייחס אל הרב כיועץ ולא יותר. מדוע שהרב יחליט ויקבע את שם של ילדיי? מדוע שאהיה מחוייב להצביע למפלגה שהרב חושב שיש להעצים את כוחה? דעתו יכולה להישמע על ידי הציבור, אבל ודאי שלא לחייב אותם. אחריות בחירה על מעשינו, לטב ולמוטב נתונה על כתפינו בלבד. האדם צריך לקבל את ההחלטה בעצמו, ולשאת בתוצאותיה, תהינה אשר תהינה.

האדמו"ר הזקן, ר' שניאור זלמן מלאדי, מייסד חסידות חב"ד, פנה לחסידיו באגרת בה הוא מבקש מהם שלא יפנו אליו בשאלות ובבעיות בעניינים גשמיים. הוא רואה בפניה כזו בריחה מהתמודדות. לא מצאנו במרחבי התנ"ך והש"ס, משנה וגמרא, פניה לחכמים בעניינים גשמיים (תניא, אגרת הקודש פרק כב):

אהובי אחי ורעי! מאהבה מסותרת תוכחת מגולה. לנו נא ונוכחה, זכרו ימות עולם בינו שנות דור ודור, החיתה כזאת מימות עולם? ואיה איפוא מצאתם מנחה זה באחד מכל ספרי חכמי ישראל הראשונים והאחרונים להיות מנחה ותיקון לשאול בעצה גשמיות כדת מה לעשות בעניני העולם הגשמי? אף לגדולי חכמי ישראל הראשונים כתנאים ואמוראים... כי אם לנביאים ממש אשר היו לפנים בישראל כשמואל הרואה אשר הלך אליו שאול לדרוש ה' על דבר האתונות שנאבדו לאביו, כי באמת כל עניני אדם לבד מדבריו תורה ויראת שמים אינם מושגים רק בנבואה ולא לחכמים לחם.

אמנם, מדגיש 'בעל התניא' שיש ופנו אל הנביאים לפתרון בעיות גשמיות (כפניית שאול לשמואל בבקשתו למציאת האתונות), אלא שפניה זו מותרת לנביאים בלבד ולא לחכמים (וכפי שכבר ראינו לעיל - גם ציווי הנביא חיבים לעמוד תחת שבט הביקורת). האדמו"ר הזקן מבין מדוע קהל חסידיו רוצה לפנות אליו. הם חושבים שאצלו ימצאו את 'התשובה הנכונה'. דרכו יוכלו לשמוע את דבר ה'. דוקא מתוך הבנה עמוקה לרצונם הוא טורח להרחיב ולבאר שיהאוצר נמצא מתחת לגשר'. לבעיות הפרטיות הגשמיות צריך האדם להסתכל בתוככי ליבו. יש פעמים ואתגר הפרנסה (למשל) הוא אתגר רוחני של אמונה בה'. זו עבודה אישית של כל אחד ואחד. פניה אל הרב במקום התבוננות פנימה היא בריחה מהאתגר (שהוא רצון ה') ולא פתרון.

ג. לשאול רב – רק שאלות בהלכה?

ודאי שלא. תפקידו של הרב לא מסתכם רק בהוראת איסור והיתר, טומאה וטהרה. גם מסירת שיעורים ולימוד יומי או שבועי הם מרכיב חשוב בעבודתו. אלא שלהבנתי, כל אלו הם רק חלק ממכלול גדול יותר של **יצירת חיים רוחניים ומשמעותיים לפרט ולכלל הציבור על פי דרכה של תורה**. הפסיקות ההלכתיות והשיעורים אמורים לאתגר את עולמו הרוחני של כל אחד מבני הקהילה. כל חבר צריך לשאול את עצמו אם הוא מסכים או אינו מסכים לדברי הרב. אם אינני מסכים עליי לשאול את עצמי – מדוע? האם יש לי גיבוי ראוי לדעותיי ולהשקפת עולמי במקורות? אולי כדאי שאתאמץ יותר כדי לגבש ולבסס יותר את דרכי? אולי אגיע למסקנה שטעיתי? אלו שאלות ששואל את עצמו מי שעולמו הרוחני חשוב ומשמעותי עבורו, ולהבנתי, הצפת השאלות והעלאתן למודעות הקהילתית והפרטית, הן חלק מתפקיד הרב. אין זה עומד בסתירה לכל האמור לעיל. הדברים משלימים אלו את

אלו. את הכל יש לבחון במבחן השכל ובמבחן המקורות, וגם אז לא חייבים להסכים עם הכל ובלבד שיונחו בנאמנות אינטלקטואלית ויושר פנימי ומתוך רצון להבין את דבר ה' דרך המקורות. עבודה זו מתאימה ושייכת בכל גיל (מכיתה ז' ועד גרעין ז') ואין שלב בחיים בו נפטרים אנו מדאגה לפיתוח עולמנו הרוחני, הן בגלל נסיבות החיים המשתנות והן בגלל הגיל החולף והשאלות שעולות וצצות איתו.

”אֲבִינוּ אֵב הַרְחֵמֵנוּ. הַמְרַחֵם רַחֵם נָא עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ בִּינָה לְהַבִּין, לְהַשְׁפִּיל, לְשִׁמוֹעַ, לְלַמּוֹד וּלְלַמֵּד, לְשִׁמּוֹר וְלַעֲשׂוֹת וְלִקְיָם אֶת כָּל דְּבָרֵי תִלְמוּד תּוֹרַתְךָ בְּאַהֲבָה. וְהֵאָר עֵינֵינוּ בְּתוֹרַתְךָ, וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ, וְיִחַד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וְלִירְאָה אֶת שְׁמֶךָ. לִמְעַן לֹא נִבּוֹשׁ וְלֹא נִפְלֵם וְלֹא נִפְשָׁל לְעוֹלָם וָעֶד”

הרב ארי' סו

מותו של איור נחמא

בשבוע שעבר נפטר בבריטניה בגיל מאה ושש, סר ניקולאס ווינטון. רבים הם המבכים את לכתו, צאצאי 669 הילדים שהציל וחלק גדול מאותם ילדים שעדיין חיים בתוכנו.

הסיפור התחיל בשנת 1939, ניקולאס היה פקיד בנק שתיכנן חופשה בשלגים של שוויצריה, אבל שינה את תכניותיו בהמלצת מרטין בלייק חברו הסוציאליסט, שמשך אותו לצי'יה כדי להראות לו את מצבם העגום של הפליטים מאזור הסודטים. כשהגיע לשם הוא הבין שהתפשטותה של גרמניה לאזור מאד קרובה ושחייבים לדאוג ליהודי המקום במהירות. הוא הפעיל את כל האמצעים שעמדו לרשותו כדי לחבור לתכנית שכבר פעלה באוסטריה וגרמניה, על מנת להעביר ילדים יהודים מתחת לגיל 17 לאנגליה. הדבר הצריך קשרים מסועפים בעמדות מפתח באנגליה, וסכומי כסף גדולים גם כדי לשחד את הגסטאפו. ב 14 למרץ 1939 יצאה הרכבת הראשונה באותו היום בו השתלטו הגרמנים על בוהמיה ומורביה, אחריה יצאו עוד 8 רכבות עמוסות ילדים בגילים שונים. האחרונה יצאה ב 1 בספטמבר, היום בו נסגרו הגבולות.

במשך שנים רבות ניקולאס לא סיפר לאיש על מעשי החסד שלו עד שבשנת 1988 מצאה אישתו מחברת ובה שמות ותמונות של ילדים והתחילה לחקור במה העניין. המחברת ובה הפרטים שרשם ב 1939 הופקדה ביד ושם. כיוון שמשפחתו שהיגרה לאנגליה מגרמניה הייתה ממוצא יהודי לא ניתן לו אות חסיד אומות העולם. כאילו באקראי הוזמן לתכנית של הבי.בי.סי. בשם "אלה החיים" ומצא עצמו באופן מפתיע לצד גברת שהייתה אחת מהילדים שהציל, ומיד אחרי ההתרגשות הראשונית המראיינת בקשה מהקהל לקום ולפניו עמד קהל של אנשים שהיו ילדים כשניצלו על ידו. חמישים שנה שמר את הסוד ולפתע הסרט של האירוע הנ"ל התחיל לרוץ ברשת.

בשנת 2010 ניקולאס ווינטון קיבל תואר אבירות מהמלכה אליזבת והוכר על ידי הפרלמנט הבריטי כגיבור השואה. בתחנת הרכבת של פראג ליד רציף 1 עומד פסל לכבודו - גבר המחזיק ילד על הידיים ולצדו ילדה. מותו בשבוע שעבר גרר אחריו תנחומים מכל גדולי עולם.

הנה צ'רין

יומן פרויקט-ט - שמוע חמישי

אמנם רוב הקוראים רואים את הכתוב כאן רק לאחר כניסת השבת, אך אנו מקווים כי השבת לא נראה רכבים חונים בתוך אזור המגורים, כפי שהיה בשבת קודמת. למרות השינויים הרבים המתבצעים במרחב שלנו בימים אלה, ההחלטה כי בשבת ובחג אין להחנות רכבים בכבישים פנימיים – נותרה בעינה. הציבור מתבקש להקפיד על רכביו ורכבי אורחיו.

אנו שבים ומזכירים, כי במשך השבוע יש להחנות את הרכבים במפוצי החניות בלבד (בכבישים בהם עבד הקבלן) ולא לאורך הכביש. נא עדכנו את אורחיים בדבר הסדרי החניה השונים.

מהירות נסיעה - הרחבת הכבישים לא יועדה לאפשר את הגברת מהירות הנסיעה בתוכם. אנו מזכירים כי הכבישים נמצאים בתוך שטח בנוי וצפוף ובו תנועת הולכי רגל מרובה. כמו כן עד השלב בו יהיה אספלט, נסיעה בכבישים מעלה אבק רב. ככל שהנסיעה מהירה יותר, ענן האבק גדול יותר. אנו מרטיבים מדי פעם את הכבישים להפחתת האבק, אך אנו עושים זאת במשורה בגלל הרצון לחסכון במים. אנא סעו לאט!

אז מה היה לנו השבוע ?

הורחב חלק הכביש בין צומת הנוער לבית ספר החדש. הונחו אבני שפה לאורך הכבישים שהורחבו. נפרשה שכבת מצע שניה במקומות בהם יש צורך בכך. פוזרה אדמת גן מאחורי אבני שפה והכבישים יושרו, נוקו והודקו כהכנה לסלילת אספלט ראשונית.

גולת הכותרת של השבוע - החלה העבודה במרחב קייטרינג – כלבו – דשא סוכה. העבודה במרחב זה תתבצע בשני שלבים, בשלב הראשון - המרחב התפעולי של הקייטרינג ומעבר הולכי הרגל עד קו לקו, בשלב השני - יטופל אזור חניית קו לקו.

ומה מתוכנן לשבוע הבא ?

המשך עבודה על המרחב התפעולי, המשך הכנת הכבישים לסלילת אספלט ראשונית, הכנות להצבת עמודי תאורה ועמדות אשפה, תחילת עבודה בכביש העובר מעל בית הכנסת, מצומת יום טוב ועד גן כחול.

אפיסוף ואתי

חוג התעמלות במים פנימי

חוג התעמלות במים יוצא לדרך בימים שני ורביעי בשעה 8:45-9:30 בבריכה

מיועד לכל מי שחפצה בתנועה בסביבה בטוחה ונעימה וממוקד לבנות הגיל השלישי.

מוזמנות בשמחה!

לפרטים:

הד"ר סוקרי 052-3941700

"מה טמו אהליך יעקב משכנת'ק ישראל" (במדבר כד ה - פרשת באק)

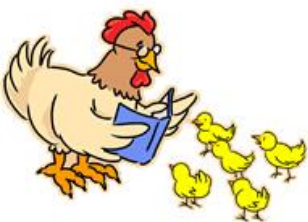
חוויות ומחשבות לאחר השבת הקהילתית.

קולו של בלעם העומד על ההר עוד הדהד בראשי כשצעדתי הביתה מבית הכנסת. בדמיוני ראיתי את בלעם עומד על אותו הר צופה על פני הישימון ולפניו פרושים שבטי ישראל ועיניו ולבו מלאים השתאות ופיו דובר שירה.

מה עורר את התפעלותו של בלעם? הפסוקים הקודמים מסבירים לנו מה הצית זיקה של חיבה בליבו של בלעם "וישא בלעם את עיניו וירא את ישראל שכן לשבטיו ותהי עליו רוח אל-הים" (שם פסוק ב'). עם ישראל מסודר על פי סדר השבטים כל שבט לדגלו - התייחסות לחלוקה לקבוצות ובמקביל התייחסות פרטנית לכל משפחה ומשפחה - אהלים משפחתיים כאשר לכל אחד מהם יש מקום משלו ופתח האהל אינו פונה לפתח אחר. הנכחה של משפחה ומשפחה על צרכיה ופרטיותה. מורפולוגיה של עם. עם שלם. כמה טוב לבלעם שידע להבחין בפרטים הקטנים. העובדה שהוא "נשא את עיניו" ופתח את ליבו אפשרה לו להתבונן במציאות ולהקנות לה משמעות.

כשהגעתי הביתה זכיתי גם אני להבין מהי המשמעות של "מה טובו יעקב משכנת'ק ישראל". הודות לשבת הקהילתית נפלה בידינו הזדמנות להכיר את תושבי האהל השכן. גם נעם וגם אני כבלעם נשאנו את עינינו וזכינו להכיר מישהי מאהל אחר ומסיפור אחר וגם אנחנו ראינו כי טוב. טוב מאוד. זכינו בביקור מקסים של צ'פי. את צ'פי לא הכרנו כלל מלבד הנהון ראש אף פעם לא שוחחנו, אבל אחרי בקור של שעה זכינו להתוודע לסיפורים מרתקים מימים אחרים עם ניחוח רחוק, וריחות, קולות וצלילים שלא הכרנו. באמת מפגש מרגש, ושיחה קולחת הציתה בעינינו זיק של געגוע לזמנים שעליהם קראנו בספרים או ראינו בסרטי טלביזיה בשחור לבן. זו הייתה הזדמנות נהדרת למפגש אישי מרגש. תודה לציפי המקסימה על שכיבדה אותנו בנוכחותה ועל ההזדמנות להכיר שהתאפשרה בזכות הארגון המסור של צוות שמיטה קהילתית נשמח תמיד לקחת חלק במפגשים מסוג זה ...

חמוץ אפן חן נויבאך

שעת סיפור הספרייה הישראלית

ביום ראשון, כ"ה תמוז, 12/7

בשעה 17.30.

שעת סיפור קיצית

והפעם - עם:

לבנת שלזינגר

מומלץ להביא תמונה מהבית לצורך פעילות קצרה שתהיה אחרי הספור.

מחכה גם הפתעה.

ניתן לשאול ספרים ודי.וי.די. עד השעה 19.00.

מוזמנים בשמחה

איונה רוזנטלר, מנל טוב להולדת הנינה
נכדה לאפרת ולניצן אבירן בת איליאל ולרוצי אבירן

מהנצלה בח'נוך החברתי

הקיץ התחיל ואני מבקש לסקור מעט מהפעילויות שכבר התקיימו במערכת החינוך החברתי שלנו.

אקדים, שהצוותים עבדו ועובדים קשה מאוד על מנת שהחופש הגדול יהיה חווייתי ומהנה.

כיתה א': בוגרי כיתה א', השתלבו השנה בקייטנת המועצה בבית הספר יחד עם המדריכות שלהן ונהנו מטיוול למוזאון הילדים בחולון ומהתערוכה "מה זה מצחיק".

כיתות ב-ג: נהנו השבוע מפעילות החלקה על המים ומפעילות משותפת עם גדוד 890 של הצנחנים היושבים בבסיס נחל-עוז. החיילים הגיעו עם הרבה ממתקים עבור הילדים ושיחקו עמם מחניים.

ילדי המפ"ל: יחד עם ילדי ב-ג נהנו השבוע מפעילות מתנפחים בבריכה: מתקן "וויפאאוט" שנפרש לאורך כל הבריכה ומגלשת ענק בגובה 5 מטרים.

בחטיבה: התחלנו בסדנאות של חינוך למיניות בריאה בהדרכת זמיר ואפרת פראווי.

בכיתה ט': ממשיכה לפעול בהצלחה תוכנית "שרשרת הדורות" שמובילים צבי וטל מרנץ. התוכנית משותפת למכללת "ספיר" וייעודה לחבר את נערי ונערות כיתה ט' לערכי הציונות.

בתיכון: התיכון סיירו השבוע ביישוב "גבעות", כפי שמדווחת מוריה פולק בהרחבה במדור 'השבוע שחלף'.

מסיימי י"ב: ייצאו בשבוע הבא לטיול גיוס ואנו מאחלים להם הנאה רבה.

לפנינו עוד קייטנות הילדים, קייטנת איל"ן, קייטנת נכדים, מחנות בני"ע, סמינריוני הקבה"ד והמחנן .

החופשה רק החלה ואנו מלאי תקווה שהיא תהיה ברוכה, חינוכית ומהנה.

כאן המקום להודות למדריכות שליוו אותנו במהלך השנה וסיימו את עבודתן: הודיה גרוס שיצאה לחופשת לידה, הילה פורגס שהחלה בהכנות להקמת שלוחת צה"ל בעין-צורים ושלומציון קידר שמתחילה את עבודתה כמדריכה במדרשת "ברוריה".

לקראת השנה הבאה: אנחנו עובדים במרץ על בניית הצוותים ומחפשים עדיין מדריכים ומדריכות. נשמח לשמוע אם יש לכם רעיונות.

ב"ה התברכנו בכ-180 ילדים במערכת מא-יב. אני שב ומבקש ממי שרוצה לשוחח איתי בענייני עבודה, לא לעשות זאת על השבילים אלא בטלפון או במייל.

קיץ טוב - יצא סמוא

חניכי בני עקיבא היקרים!

השבת צוות ההדרכה של הסניף יוצא ל'שבת - צוות' ביישוב קדומים ולכן:

לא יתקיימו מפקד ופעולות בסניף!

יהי הקואלרית